

చింతపెంట సత్యనారాయణరావు

సి.యస్.రావు

కథలు

సామాజిక స్పృహతో కథలు రాసే కొద్దిమంది మంచి రచయితలలో శ్రీ సి.యస్.రావు గారు ముఖ్యులు. రచనకు జీవితానుభవం అలంబన అనే విషయాన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. శ్రీ సి.యస్.రావు గారి కథలు జీవితానికి దగ్గరగా వుండటం కాదు- అవి జీవిత వాస్తవాలనుంచే వుట్టాయి. ప్రతి వూరికీ, వట్టణానికీ, రాష్ట్రానికీ, దేశానికీ సరిహద్దులూ, చుట్టూకొలతలూ వున్నట్లు ప్రతి రచయితకూ మానసికమైన పరిమితులతో పాటు, భౌగోళికమైన పరిధులు కూడా వుంటాయి. శ్రీ సి.యస్.రావు గారు తూర్పు గోదావరి జిల్లా మనిగి, గోదావరి వరద పొంగు ఆయన కథల్లో కనిపిస్తుంది.

ఈ సంకలనంలోని కథలన్నీ గోదావరి జిల్లా వూరి పోసుకుని జీవిస్తాయి. శ్రీ సి.యస్.రావు గారికి ఆ ప్రాంతం ప్రజల జీవితం గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. అంతకంటే, ఆయనకు భాషమీద కల అధికారం అపారం. ఆయన కథన శక్తి కంటే లక్ష్యశుద్ధి. సాంఘిక న్యాయం కొరకు పోరాడడం పట్ల ఆయనకు గల ప్రగాఢమైన వాంఛ ఆయన కథల్లో ప్రత్యక్షరమందునా ప్రత్యక్షంగా దౌత్యకమవుతుంది.

సూక్ష్మంగా పరిశీలిస్తే - అన్ని కథలలోనూ, 'డికడెన్సు'- 'జీ జనరేషన్' పట్ల రచయిత పడిన మథన, సరిదిద్దాలనే ఆశయం, పోరాటం, తిరుగుబాటు తప్ప వ్యవస్థను మార్చలేవనే సత్యాన్ని గొంతెత్తి చెప్పాలనే ఆరాటం కనిపిస్తాయి. 'నా కథలు కాలక్షేపం కోసం రాసినవి కావని' ఆయన మనస్సు విప్పి చెప్పుకున్నారు. ఒక లక్ష్యం, ఒక ప్రయోజనం కొరతే వ్రాసినవని అర్థం. 'ఏ లక్ష్యం? ఏ ప్రయోజనం?' అని అడిగేవారికి ఈ సంకలనంలోని (31) కథలు గుండెమీద గుద్ది జవాబిస్తాయి.

మల్లెమ్మోళ్ళ కథలో పువ్వులను కూలికి కోసి నాలుగు దబ్బాలు సంపాదించే మధ్యతరగతి పేదరింది కన్నెపిల్లల గాఢ కరుణరసాత్మకంగా చెప్పారు రచయిత. ఇందులో అఖర్-సీత అనుకుంటుంది- 'నేను పువ్వుల్లో పుట్టాను. పువ్వుల మధ్య పెరిగాను. తిరిగాను, రోజూ పువ్వులు కోసాను. అందుకే పూలకికూడా నే వెగటై పోయాను' - ఇది ప్రస్థేషన్. ఈ నిరాశలోనే అన్యాయాలను దహించే నిష్కరవ్వలు జనిస్తాయి. 'రాజుగీత' కథలో చదువుకున్న తరం భూరామందుల కొత్తరకం దోపిడీ విధానాలను బట్టబయలుచేస్తూ- శత్రువుల స్ట్రాటజీని పేదప్రజలు గ్రహించవలసి వుంటుందని సూచించారు.

మొత్తానికి ఈ సంకలనంలోని కథలన్నీ నిష్కరవ్వలు. రచయిత ప్రేలనున్న ఒక అగ్నిపర్వతం మీద కూర్చుని రాసిన కథలవి. ఇవన్నీ రచయిత జీవిత ప్రవాహంలో, అనుభవంలో కలిగిన వివిధ సన్నివేశాలకు ఈ కథలు వునాడులు.

పుటలు: 252

పేజర్ బ్యాక్